

7 DECEMBER 2014 – TWEEDE ZONDAG VAN DE ADVENT

EERSTE LEZING

JESAJA 40, 1-5.9-11

„Troost, troost toch mijn Stad,” zegt uw God, „spreek Jeruzalem moed in, roep haar toe dat haar straf tijd voorbij is, dat haar ongerechtigheid vergeven is, dat zij van Gods hand haar zonden dubbel betaald heeft gekregen.”

Een stem roept: „Baan de Heer een weg in de steppe, effen voor onze God een heerbaan in de woestijn, elk dal moet gevuld, elke berg en heuvel geslecht worden, alle oneffenheden moeten vlak, de rotsmassa's een vallei worden. En verschijnen zal de glorie des Heren en alle vlees zal daarvan getuige zijn: de mond des Heren heeft het gezegd!”

Beklim de hoogste berg, gij Sion, vreugdebode, verhef krachtig uw stem, Jeruzalem, vreugdegezant, verkondig het luid, ken geen vrees, roep tot de steden van Juda: „Uw God is op komst! Zie, God de Heer komt met kracht, zijn arm voert de heerschappij; zijn loon komt met Hem mee, zijn beloning gaat voor Hem uit. Als een herder zal Hij zijn schapen weiden, in zijn armen ze samenbrengen, de lammeren dragen tegen zijn boezem, de schapen met zachte hand geleiden.”

TWEEDE LEZING

TWEEDE BRIEF VAN PETRUS 3, 8-14

Dierbaren,

Eén ding mag u niet ontgaan: voor de Heer is één dag als duizend jaren en duizend jaar als één dag. De Heer talmt niet met zijn belofte zoals sommigen menen, maar Hij heeft geduld met u, daar Hij wil dat allen tot inkeer komen en niemand verloren gaat. Maar de dag des Heren zal komen als een dief. Dan zullen de hemelen dreunend vergaan en de elementen door vuur worden verteerd; en de aarde en de daden op aarde verricht zullen zich bevinden voor Gods oordeel.

Wanneer alles zo vergaat, hoe moet gij dan uitmunten door een heilig leven en innige vroomheid, de komst verwachtend en verhaastend van de dag Gods, waardoor de hemelen in vlammen zullen opgaan en de elementen wegsmelten in de vuurgloed. Maar volgens zijn belofte verwachten wij nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid zal wonen.

In deze verwachting, geliefden, moet gij u beijveren onbevlekt en onberispelijk voor Hem te verschijnen, in vrede met God.

EVANGELIE

MARCUS 1, 1-8

Begin van de Blijde Boodschap van Jezus Christus, de Zoon van God. Zoals er geschreven staat bij de profeet Jesaja: Zie, ik zend mijn bode voor u uit die voor u de weg zal banen; een stem van iemand die roept in de woestijn: „Bereidt de weg van de Heer, maakt zijn paden recht.”

Zo trad Johannes op in de woestijn en doopte; hij preekte een doopsel van bekering tot vergiffenis van zonden. Heel de landstreek Judea en alle inwoners van Jeruzalem trokken naar hem uit en lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden.

Johannes ging gekleed in kameelhaar met een leren gordel om zijn lendenen; hij at sprinkhanen en wilde honing. Hij predikte: „Na mij komt die sterker is dan ik, en ik ben niet waardig mij te bukken en de riem van zijn sandalen los te maken. Ik heb u gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met de heilige Geest.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Een heerbaan

EVANGELIE • „Waarom toch schrijft iemand een boek?”, vroeg onze godsdienstleraar. We keken hem verrast aan of voelde hij met ons mee? Na een lesuur vol Latijnse verzen van Ovidius hadden velen van ons zich dezelfde vraag gesteld. Hij vermoedde wel dat er niet direct een antwoord zou komen en orakelde: „Omdat de schrijver vindt dat hij iets te vertellen heeft.” Geestdriftig begon hij ons in te wijden in de achtergronden van het ontstaan van het Nieuwe Testament. We leerden dat die boeken geschreven waren door echte schrijvers. Ze schreven geen Bijbel, maar een boek! En allemaal vonden die schrijvers dat ze iets te zeggen hadden.

Ik ben dat lesuur nooit vergeten. Zonder twijfel heeft het mijn passie voor de Bijbel aangewakkerd. Nu we op deze tweede zondag van de advent aan de lectuur van het boek van Marcus beginnen, komt mijn godsdienstleraar weer scherp in beeld. Hij was toen voor mij de Johannes de Doper die naar iemand sterker verwees.

Marcus zou zijn boek geschreven hebben in Rome. Nero is er keizer. De Eeuwige Stad is geen veilige plek voor christenen. Sommigen onder hen houden het dan ook voor bekeken. Als je leven op het spel staat, verliest dat ‘koninkrijk van God’ veel van zijn aantrekkingskracht. Is het niet beter je eigen zelf te redden dan te wachten op een Messias die toch niet komt? Ene Marcus vindt dat hij iets moet doen. De verhalen over Jezus uit Nazaret mogen niet verloren gaan. Hij is er rotsvast van overtuigd dat alleen door in Hem te geloven de mensen gered zullen worden. Hij besluit zijn verhaal op te schrijven: „De Blijde Boodschap van Jezus Christus, de Zoon van God.” Zo begint Marcus zijn boek. Die eerste zin had ook de laatste kunnen zijn. Alles staat er immers al. Het gaat om goed nieuws over Jezus die meteen als Christus (of Messias) aangeduid wordt en als Zoon van God.

Het eerste personage dat opduikt, is Johannes de Doper. Hij is een zonderling. Hij loopt rond in een jas van kameelhaar en lang voor er een geruststellend advies is van de Hoge Gezondheidsraad eet hij al sprinkhanen. Johannes lijkt op de profeet Elia uit het Oude Testament. Ook die kondigde de Messias aan. Bij Joden uit de tijd van Jezus leefde bovendien de verwachting dat Elia terug zou komen als voorbode van de messiaanse tijd. Is Johannes misschien die Elia?

In elk geval beschouwt Marcus Johannes als de voorbode van Jezus. Hij is zijn baanbreker. Opmerkelijk genoeg trekt Johannes die baantjes in de woestijn en niet in de hoofdstad Jeruzalem. Toch is hij geen eenzame roeper, want werkelijk iedereen uit Judea én Jeruzalem komt toegestroomd om naar hem te luisteren. Hij roept de mensen op een nieuw leven te beginnen en zich te laten dopen. Dan zal God hun zonden vergeven.

In Judea komt een beweging van ommekeer op gang. Eenmaal die heerbaan er ligt, zal Johannes verdwijnen. De sterke man zal buiten alle verwachting uit Galilea komen. Wie dat is, verklapt Johannes niet, maar Marcus zelf licht in zijn fameuze eerste zin de sluier al op.

LEZINGEN • Het verhaal van Jezus Christus begint niet bij de prediking van Johannes de Doper, maar gaat terug tot in de tijd van de profeten. Marcus kan niet anders dan de profeet Jesaja citeren. De voorgeschiedenis van de Messias ligt daar en zelfs nog verder. Ze begint bij God. Daarom is Jezus niet alleen Christus, maar ook Zoon van God.

Wie vol verwachting uitkijkt naar de komst van de Heer doet een goede zaak. Nog beter is het die dag van God te verhaasten. Volgens de schrijver van de tweede Petrusbrief kan dat als we ons inspannen onberispelijk, heilig en vroom te leven. Wachten op Jezus Christus verwacht een ommekeer. Alleen zo komt de toekomst van de advent ons toe. Alleen zo wordt ‘de vreugde van het evangelie’ zichtbaar.

Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be